

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 januari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0440
in de zaak met rolnummer 1415/0046/A/1/0053

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. de heer Erik PEETERS 2. mevrouw Annick LEETERS <p>vertegenwoordigd door advocaten Sarah HOUBEN en Werner VANDIJCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 3530 Houthalen-Helchteren, Ringlaan 18/2</p>
Verwerende partij	<p>de deputatie van de provincieraad van LIMBURG</p> <p>vertegenwoordigd door de heer Tom LOOSEN</p>
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. de nv TRANSSHOPINVEST <p>vertegenwoordigd door Bruno VANTOMME en Greg Jacobs met woonplaatskeuze op het kantoor te 1210 Brussel, Kunstlaan 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. het college van burgemeester en schepenen van de stad PEER <p>vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 3 oktober 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 augustus 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer van 31 mei 2010 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een winkelruimte met 15 appartementen op een perceel gelegen te 3990 Peer, Molenstraat 9 bus 1-11 en Molenstraat 11 bus 1-6 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie F, nummer 358C 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkommende partij vraagt met een aangetekende brief van 28 november 2014 in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De kamervoorzitter laat de eerste tussenkommende partij met een beschikking van 4 december 2014 toe in de debatten tussen te komen.

De tweede tussenkomende partij vraagt met een aangetekende brief van 1 december 2014 in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De kamervoorzitter laat de tweede tussenkomende partij met een beschikking van 4 december 2014 toe in de debatten tussen te komen.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 8 augustus 2017.

Advocaten Sarah HOUBEN en Werner VANDIJCK voeren het woord voor de verzoekende partijen. De heer Tom LOOSEN voert het woord voor de verwerende partij. Advocaten Jan HEYNICKX en Lies VANQUATHEM loco advocaten Bruno VANTOMME en Greg JACOBS voeren het woord voor de eerste tussenkomende partij. Advocaat Joris GEBRUERS loco advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de tweede tussenkomende partij .

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een brief van 18 juli 2017 bezorgen de verzoekende partijen een nota met opmerkingen, die, onder meer, betrekking heeft op dit dossier.

In de procedure bij de Raad is het echter niet mogelijk documenten in te dienen buiten de in het Procedurebesluit bepaalde termijnen.

De Raad weert deze nota met opmerkingen dan ook uit de debatten in dit dossier.

2.

De verzoekende partijen vragen de samenvoeging van dit dossier met het dossier met rolnummer 1516/RvVb/0126/A, met als voorwerp de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij, omdat de verwerende partij de bestreden beslissing op 21 augustus 2014 genomen heeft buiten de door de Raad opgelegde vervaltermijn om opnieuw te beslissen over het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer van 31 mei 2010.

Artikel 10 van het Procedurebesluit bepaalt dat beroepen, kunnen worden samengevoegd: de kamer, waar de beroepen aanhangig zijn, is vrij daarover te beslissen.

Het samenvoegen van dossiers heeft als doel de rechtsbedeling te bevorderen en een vlotte afwikkeling van de dossiers mogelijk te maken.

De Raad oordeelt dat het niet nodig, noch wenselijk is met eenzelfde arrest uitspraak te doen over beide beroepen, die een verschillend voorwerp hebben en waarin andere middelen worden ingeroepen.

Het volstaat dat de dossiers met rolnummer 1516/RvVb/0126/A en 1415/0046/A/1/0053 op de zitting van 8 augustus 2017 samen behandeld zijn en er zo een gezamenlijk tegensprekelijk debat was over beide dossiers.

IV. FEITEN

Op 22 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de bouw van een winkelruimte met 15 appartementen”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgesteld gewestplan ‘Neerpelt - Bree’, gelegen in woongebied.

De tweede tussenkomende partij verleent op 31 mei 2010 een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 28 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In een verslag van 13 augustus 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij het administratief beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting 17 augustus 2010 beslist de verwerende partij op 2 september 2010 het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Met een arrest met nummer A/2014/0096 van 28 januari 2014 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 2 september 2010 en beveelt de Raad de verwerende partij, binnen drie maanden vanaf de betekening van dit arrest op 6 februari 2014, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.

Na dit arrest adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een verslag van 15 april 2014 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 22 april 2014 beslist de verwerende partij op 21 augustus 2014 het administratief beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen vorderen tevens met een aangetekende brief van 30 oktober 2015 de vernietiging van de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij, omdat de verwerende partij de bestreden beslissing op 21 augustus 2014 genomen heeft buiten de door de Raad opgelegde vervalltermijn om opnieuw te beslissen over het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer van 31 mei 2010.

Dat dossier heeft als rolnummer 1516/RvVb/0126/A.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven als volgt hun belang:

“ ...

Verzoekers bezitten en bewonen een ééngezinswoning pal tegenover het voorwerp van de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

Volgens art. 4.8.11. §1. 3° kunnen de beroepen bij de Raad door de volgende belanghebbenden worden ingesteld: “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing;”.

Vermits de vergunningsbeslissing een zeer volumineus gebouw met een gevelbreedte van ongeveer 70 meter met voor- en naastliggende parking voor meer dan 70 voertuigen, 14 meter hoog juist tegenover de woning van verzoekers en 25 meter diep met een zeer belangrijke handelsfunctie toelaat in een rustige overwegend groene residentiële woonwijk welke de onmiddellijke omgeving volledig in de verdrukking brengt en er aan ondergeschikt maakt, hebben verzoekers een onmiskenbaar belang in deze, zowel in hun hoedanigheid van bewoners van de onmiddellijke omgeving, doordat zij zintuiglijke hinder door verlies van bezonning, uitzicht en lawaai van supplementair verkeer en hotsende en botsende winkelkarren tijdens de week en weekends ondervinden, én als van zakelijk gerechtigden op hun woning, welke door de veel minder gunstige ligging een ernstige waardedepreciatie ondergaat ook deze vermogensschade ondervinden.

Dat het belang van verzoekers trouwens niet kan betwist worden gezien dit reeds werd aangenomen door het Arrest van Uw Raad dd. 28 januari 2014 dat uiteraard in dat opzicht gezag van gewijsde heeft.

...”

2.

De eerste tussenkomende partij betwist als volgt het belang van de verzoekende partijen:

“ ...

Om een beroep te kunnen indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen dient een verzoekende partij over een actueel, persoonlijk en wettig belang te beschikken.

In huidige zaak stelt tussenkomende partij zich de vraag of verzoekende partijen wel blijken geven van een persoonlijk belang, nu zij op basis van publieke informatie blijken op te treden als “stromannen” van de politieke partij “Appel”, die beweert mandaat te hebben gegeven om huidige procedure te voeren en die trouwens eveneens beweert mee het

beroep bij de bestendige deputatie te hebben opgesteld door tussenkomst van een zekere mevrouw Kathleen Soors, dewelke partijlid is van Appel en tevens gemeenteraadslid is.

Het voorgaande blijkt uit een publicatieblad van de partij Appel, dat online raadpleegbaar is en waarbij de lopende procedure zeer gekleurd en subjectief wordt beschreven en onder meer het volgende wordt beweerd:

“ NV Transshop Invest kreeg op 18 januari 2010 een socio-economische vergunning van de stad Peer om de Aldi te herlocaliseren naar de Molenstraat. Op 18 maart 2010 maakte de stad dan de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning bekend en van 21 maart tot 21 april werd er een openbaar onderzoek georganiseerd. Ondanks het bezwaar dat ingediend werd door de heer en mevrouw Peeters-Leeters – opgesteld met gemeenteraadslid Kathleen Soors – besloot de stad de vergunning toch toe te kennen.”

en

“Na een hoorzitting te Hasselt, waar zowel de NV Transshop Invest, een ambtenaar van de dienst stedenbouw Peer, de heer en mevrouw Peeters-Leeters en Kathleen Soors aanwezig was, ...”

en

“Wat we wel konden doen, was een advocaat onder de arm nemen en naar de Raad voor vergunningsbetwistingen trekken om dit dossier juridisch uit te spelen, en dit omdat o.i. de motiveringsplicht in heel dit verhaal grondig geschonden werd. En zo geschiedde.

Advocatenkantoor Houben-Vandijck uit Houthalen-Helchteren diende een verzoek tot schorsing en een verzoek tot vernietiging in.” (zie stuk 14, onderlijning toegevoegd)

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de verzoekende partijen eigenlijk als stromannen dienen en voor de kar worden gespannen van een politieke partij. Vermits deze politieke partij zelf de bestreden beslissing niet kon aanvechten bij gebreke aan een persoonlijk belang heeft zij blijkbaar verzoekende partijen bereid gevonden om onder het mom van een persoonlijk nadeel het politiek belang van een politieke partij te dienen. Zo werd met tussenkomst van mevrouw Kathleen Soors (lid van de partij Appel) namens verzoekende partijen het bezwaarschrift opgesteld, was mevrouw Kathleen Soors aanwezig op de hoorzittingen voor de bestendige deputatie, en heeft tot slot diezelfde partij naar eigen zeggen opdracht gegeven om beroep aan te tekenen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Rekening houdende met voormelde gegevens kunnen verzoekende partijen moeilijk nog staande houden dat het door hen ingeroepen nadeel hen werkelijk tot nadeel strekt. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat het ingeroepen nadeel enkel als drogreden wordt aangehaald om een politiek proces te kunnen voeren onder het mom van de schending van een subjectief recht in hoofde van een particulier. Dat de enige reden tot het aanvechten van de bestreden beslissing is ingegeven om tussenkomende partij schade te berokkenen blijkt duidelijk uit het feit dat in diezelfde nieuwsbrief wordt opgeroepen aan eigenaars die reeds een appartement zouden hebben gekocht de ontbinding van de verkoopovereenkomst te vorderen: “Het enige wat we de kopers kunnen aanraden is juridisch advies in te winnen om eventueel een ontbinding van de koopbelofte en/of een schadevergoeding te vorderen van de verantwoordelijken voor het leed dat ze tot nog toe ondervonden hebben.” (zie stuk 14, p. 9)

Zo werd door Uw Raad reeds geoordeeld dat indien een verzoekende partij als derde belanghebbende optreedt om de belangen van de handelaars in een regio van de gemeente te vrijwaren, hij niet over het vereiste persoonlijk belang beschikt. (RvVb, S/2011/0079, 19 juli 2011). Evenmin werd het beroep door een derde belanghebbende in naam van de “buurtbewoners” of als vertegenwoordiger van “de bewoners van de straat” of “de inwoners van een gemeente” ontvankelijk verklaard. (RvVb A/2013/0300, 11 juni 2013).

Deze rechtspraak van Uw Raad kan probleemloos worden doorgetrokken naar huidige zaak nu verzoekende partijen misschien wel belanghebbende kunnen zijn, doch in realiteit slechts blijken op te treden voor rekening van of ten dienst van een politieke partij of een derde die zelf geen blijk kan geven van het vereiste persoonlijk en wettelijk belang.

Dit wordt trouwens in het verzoekschrift van verzoekende partijen in de verf gezet in het uiterst tendentieuze feitenrelaas, waar eerder een intentieproces wordt gevoerd dan een poging wordt ondernomen tot het uiteenzetten van de voor de beoordeling van huidige zaak relevante feiten. Tussenkomen partij gaat dan ook niet in op deze beschuldigingen en verdachtmakingen, doch wenst deze hierbij wel formeel te ontkennen en te betwisten.

Het verzoekschrift dient dan ook onontvankelijk te worden verklaard.

...

3.

De verzoekende partijen beantwoorden de exceptie als volgt:

“ ...

1.- De vrijwillig tussenkomende partij N.V. TRANSSHOPINVEST stelt dat het ingestelde jurisdictioneel beroep onontvankelijk is gezien verzoekers geen actueel, persoonlijk en wettig belang hebben bij de gevorderde nietigverklaring “nu zij op basis van publieke informatie [zou] blijken op te treden als “stromannen” van de politieke partij ‘Appel’, die beweert mandaat te hebben gegeven om huidige procedure te voeren”, hetgeen zij meent te moeten aannemen omdat dit wordt gesteld in een “publicatieblad van de partij Appel”.

2.- Art. 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juni 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen bepaalt uitdrukkelijk: “Partijen kunnen zich in een procedure voor de Raad laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman. Een raadsman die advocaat is, treedt voor de Raad op als gevolmachtigde van een partij zonder dat hij van enige volmacht moet doen blijken.(...)”

Het volstaat dan ook het verzoekschrift te lezen om vast te stellen dat het beroep namens de Heer en Mevrouw PEETERS-LEETERS door een advocaat namens hen als verzoekende partijen werd ingediend, zodat dit volstaat om vast te stellen dat de raadsman als gevolmachtigde van hen en van niemand anders namens hen een beroep heeft aangetekend.

3.- Indien de tussenkomende partij meent dat ze aan de hand van politieke pamfletten, opgesteld en verspreid door derden, waarin om het even welke beweringen namens die derden voorkomen – beweringen die verzoekers desbetreffend formeel tegenspreken – een ontkenning van proceshandeling wil voordragen, rust de bewijslast van dergelijke beweringen bij de tussenkomende partij en niet omgekeerd bij verzoekers.

Per analogie kan verwezen worden naar art. 848 lid 3 Ger.W. waarbij het volstaat dat degene namens wie de proceshandeling werd verricht ze bekrachtigt en voor zoveel als nodig tekenen verzoekers zelf onderhavige wederantwoordnota mee ter bekrachtiging van hetgeen hun advocaat namens hen heeft gedaan tot op heden in onderhavig jurisdictioneel beroep.

Verzoekers bezitten en bewonen een woning pal tegenover het voorwerp van de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning door de tussenkomende partij en hun persoonlijk, actueel en wettig belang om de nietigverklaring te vorderen van een beslissing over genoemde aanvraag staat onomstotelijk vast, hetgeen trouwens reeds werd geoordeeld door Uw Raad in een Arrest dat desbetreffend gezag van gewijsde heeft en waarbij de vergunning afgeleverd door de deputatie op verzoek van verzoekers werd nietigverklaard omwille van de schending van hun rechten desbetreffend.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Om als belanghebbende derde bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat deze hinder of nadelen absoluut zeker zijn.

De verzoekende partijen moeten het eventueel bestaan van deze hinder of nadelen, of de vrees ervoor, voldoende aannemelijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijkertijd aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen, die zij ondervinden of vrezen te ondervinden.

Het vereiste van een belang bij het beroep mag niet overdreven restrictief of formalistisch toegepast worden.

Artikel 11, 5° Procedurebesluit bepaalt dat de verzoekende partij in het beroepsverzoekschrift haar belang moet omschrijven.

2.

De verzoekende partijen beroepen zich onder meer op zintuiglijke hinder door verlies van bezonning en uitzicht en door lawaai, en een ernstige waardevermindering door de inplanting van een gebouw met een gevelbreedte van ongeveer 70 meter met voor- en naastliggende parking voor meer dan 70 voertuigen, 14 meter hoog, precies tegenover de woning van de verzoekende partijen, en 25 meter diep, met een handelsfunctie.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen voldoende aannemelijk maken dat zij (on)rechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing en dat is voldoende om te besluiten dat de verzoekende partijen belang hebben om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

Bovendien omschrijven de verzoekende partijen de aard en de omvang van deze hinder en nadelen voldoende concreet, en is het niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de bestreden beslissing.

Anders dan de eerste tussenkomende partij beweert, blijkt uit het beroepsverzoekschrift niet dat de verzoekende partijen optreden voor rekening, of ten dienste, van een politieke partij of een derde die zelf niet het vereiste persoonlijk en wettig belang heeft om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

De Raad verwerpt dan ook de exceptie.

VII. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – AMBTSHALVE MIDDEL

Standpunt van de partijen

Tijdens de zitting van 8 augustus 2017 werpen de verzoekende partijen, zoals in het dossier met rolnummer 1516/RvVb/0126/A, op dat de verwerende partij de bestreden beslissing op 21 augustus 2014 genomen heeft buiten de door de Raad in het vernietigingsarrest met nummer A/2014/0096 van 28 januari 2014 opgelegde vervaltermijn om opnieuw te beslissen over het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Peer van 31 mei 2010.

Noch de tussenkomende partijen, noch de verwerende partij betwisten deze door de verzoekende partijen opgeworpen laattijdigheid en voeren evenmin enig ander verweer tegen de vraag om dit ambtshalve te onderzoeken.

Beoordeling door de Raad

1.

1.1

De vraag of de bestreden beslissing genomen is binnen de daarvoor bepaalde vervaltermijn heeft betrekking op de temporele bevoegdheid van de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing, en raakt de openbare orde, zodat de Raad die vraag ambtshalve kan onderzoeken.

1.2

Zoals blijkt uit het feitenrelaas, heeft de Raad met een arrest met nummer A/2014/0096 van 28 januari 2014 de eerdere beslissing van de verwerende partij van 2 september 2010 vernietigd en de verwerende partij bevolen, binnen drie maanden vanaf de betekening van het arrest, een nieuwe beslissing te nemen.

Voormeld arrest is aan de verwerende partij betekend met een aangetekende brief van 6 februari 2014.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing genomen op 21 augustus 2014 en derhalve buiten de in het vernietigingsarrest van en door de Raad bevolen termijn.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft, als cassatierechter, met een arrest met nummer 230.559 van 17 maart 2015 geoordeeld dat de in een arrest van de Raad, met toepassing van het toen geldend artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, aan het vergunningverlenend bestuursorgaan opgelegde injunctietermijn om een nieuwe beslissing te nemen, alleen kan afwijken van de duur van de in het toen geldend artikel 4.7.23, §2 VCRO bepaalde vervaltermijn, maar niet van de aard ervan.

1.3

De vaststelling dat het vergunningverlenend bestuursorgaan een nieuwe beslissing heeft genomen buiten de door de Raad in een arrest op basis van het toen geldend artikel 4.8.3 VCRO, opgelegde termijn, leidt derhalve tot de conclusie dat de verwerende partij een vervaltijd overschreden heeft om de beslissing te nemen, zodat de nieuwe beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding.

2.

Wanneer de verwerende partij de door de Raad opgelegde vervaltijd om een nieuwe beslissing te nemen overschreden heeft, moet het administratief beroep, krachtens artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, geacht worden stilzwijgend te zijn afgewezen.

Het verstrijken van de termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij uitgeput is, impliceert dat de verwerende partij geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kan nemen, maar integendeel, krachtens artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO, en onverminderd hetgeen bepaald is in artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO, aan de indiener van het administratief beroep, een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moet bezorgen.

Dit alles heeft eveneens als gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen binnen een bepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij: er is immers, overeenkomstig artikel 4.7.23, §2, tweede lid VCRO, een beslissing, namelijk een stilzwijgende beslissing waarmee het administratief beroep geacht wordt te zijn afgewezen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv TRANSSHOPINVEST is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad PEER is ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 21 augustus 2014, waarbij aan de eerste tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van een winkelruimte met 15 appartementen op een perceel gelegen te 3990 Peer, Molenstraat 9 bus 1-11 en Molenstraat 11 bus 1-6 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie F, nummer 358C 2.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van elke tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van elke tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 januari 2018 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS